

Tíðargreinin: eitt íkast til føroyska orðaskiftið

Sosialurin hevur tíðargrein í blaðnum týsdag og hósdag. Hevur tú hug at gera títt íkast til føroyska kjakið í 2009? Send eina grein til post@sosialurin.fo - Kravið er, at greinin er á leið 6000 tekn og skrivað í essay stili

Viljin til vøkstur

Skattakrónurnar minka. Vinnulívið mennist ov lítið. Talentini hvørva av landinum og koma ikki aftur. Nú mugu vit handla. Líkt er til, at Tórshavnar kommuna má ganga á odda

Ein dynamiskur høvuðsstaður
Føroyingar hugsa eins og øll onnur nútímans fólk sum heil menniskju. Vit verða eggjað av spennandi professionellum avbjóðingum og trívast best í framtíðarstrembandi fyrirkomulag og størvum. Hinvegin raðfesta vit eisini høgt tey virði og tað virkseimið, sum geva allari familjuni spennandi upplivingar uttan fyri arbeiðslívið.

Tí hava allir flokkar í Tórshavnar kommunu í fleiri ár lagt stóran dent á sosialmál, útbúgving og mentan eins væl og á meira siðbundin vinnuviðurskipti. Vit hava ment barnaansingina munandi við nógvum nýggjum dagstovnum. Vit eru í holt við risastórar skúlaætlanir, og vit hava ment ítróttakíð nógv. Kommunan hevur styrkt ungdomstíðandi Margarinfabrikkin. Kvøldskúlin hevur fingið nýggj høl, og vit fyrireika í løtuni ein nýggjan musikkskúla.

Kommunan arbeiðir eisini miðvíst við at leggja til rættis ein meira spennandi og attraktivan miðbý. Vit miða heilt einfalt móti at skapa ein meira dynamiskan høvuðsstað til heil menniskju. Umfatandi trivnaðarkanningar vísa eisini, at borgarar í kommununi eru bara heilt væl nøgdir við tilboðini í høvuðsstaðnum.

Vøkstur heldur enn niðurlaging

Samstundis noyðast vit at viðurkenna, at føroyska samfelagið hevur stórar avbjóðingar fyrri framman. Vit verða ikki bara rakt av somu altjóða figgjar-kreppu sum øll onnur. Vit mugu eisini taka støðu til nógv meira serføroyskar vinnuligar og búskaparligar avbjóðingar.

Ítøkiliga kunnu vit staðfesta, at verandi vinnur hava

sítt at dragast við. Fleiri týðningarmiklir fiskastovnar eru undir hørðum trýsti ella beinleiðis illa fyri, samstundis sum stórir partar av vinnuni eru búskaparliga og figgjarliga hart raktir. Høvuðsvinnan er harafturat eyðkend av nógvum handaligum arbeiði, ið sum kunnugt hevur lyndi til at flyta til fjarskotin lond. Meira generelt ber okkum heldur ikki til at skáka okkum undan teimum greiðu vegleiðingunum frá bæði heimsmarknaðinum og vinnufrøðingum um, at vit mugu dúva uppá vitanartýngri og meira nýskapandi vinnur.

Vit kunnu kenna hesa støð-

»Eitt fjøltáttað samfelag við ríkum mentanartilboðum og góðum sosialum virðum er fortreytin fyrri framgongd. Tað er heilt einfalt hetta slagið av samfelag, sum dregur talentini til sín, og tað eru talentini, sum menna nýggjar eins væl og verandi vinnur«

una sum eina so stóra hótta móti okkum, at vit missa pippið og motivatiónina til at gera nakað. Ella vit kunnu halda avbjóðingina vera spennandi og lata hana inspirera okkara politiska og fakliga ítróttanda. Vit kunnu enntá síggja brotið við gomul mynstur sum nýggjar og ótroytta vinnuligar møguleikar. Í Tórshavnar kommunu ivast vit ikki í, at vit skulu leggja dent á avbjóðingarnar og møguleikarnar.

Vit velja vøkstur fram um bera niðurlaging, nú tað síður saman um verandi vinnur, og skattakrónurnar fækkast. Vit, sum vara av skattakrónunum hjá borgarunum, skulu sjálvandi vísa ábyrgd og tryggja, at so nógv sum tilber fæst fyrri hvørja teirra. Men vit vísa eisini ábyrgd, tá vit bretta upp um armar til tess at fáa nýggjan vøkstur og nýggjar skattakrónur.

Vit mugu hava fatur á talentunum

Vit mugu leggja nógv størri dent á framtíðartryggaðar

vinnur, sum byggja á servitan og kreativitet. Hesar vinnur skulu sjálvandi byggja á teir kjarnuførleikar ella serligu fortreytir, sum vit longu hava. Men tær krevja eisini, at vit fáa eina nógv størri tilgongd av talentum við hollum altjóða royndum, góðum útbúgvingum, skapandi huglagi og sterkari drívmegi. Vit hava tí tørv á eini nógv størri tilgongd av føroyskum útisetum eins væl og øðrum, sum av fakligum ella persónligum orsökum eru til reiðar at røkja sína karrieru her hjá okkum.

Hetta krevur tó broytingar og menning av føroyska samfelagnum. Tær umfatandi útisetakanningarnar í Ávíkavist Keyþammanhavn og London, sum Tórshavnar kommuna er partur av, vísa, at útisetarnir raðfesta spennandi og avbjóðandi störv við regluligum sambandi við altjóða samfelagið saman við góðum frítíðarumstøðum hjá allari familjuni. Hetta samsvarar væl við úrslit frá nýggjari vinnugransking í framkomnum londum.

Tað hevur í nógv ár verið gott latín, at eitt vælrikið vinnulív skapar tað meirvirðið, sum ger okkum før fyrri at gjalda fyrri ein varieraðan lívsstíl við góðum mentanarligum og øðrum tilboðum. Men í einum nútímans samfelagi vendir pilurin eisini nógv hinvegin. Eitt fjøltáttað samfelag við ríkum mentanartilboðum og góðum sosialum

TÍÐARGREININ

Heðin Mortensen, borgarstjóri,
Bogi Andreassen, varaborgarstjóri
Sjúður Olsen, 2. varaborgarstjóri

virðum er eins væl sjálv fortreytin fyrri vinnuligari og búskaparligari framgongd. Tað er heilt einfalt hetta slagið av samfelag, sum dregur talentini til sín, og tað eru talentini, sum menna nýggjar eins væl og verandi vinnur.

Skipað vakstrarætlan

Føroyum tørvar av álvara ein meira virknan vinnupolitikk. Lata vit bara standa til, misseydnast tað okkum at fáa teir talentfullu útisetarnar heim aftur, eins og vit eru í vanda

»Vit velja vøkstur fram um bera niðurlaging, nú tað síður saman um verandi vinnur, og skattakrónurnar fækkast«

fyrri at missa tey dugnaligastu her heima av landinum.

Tórshavnar kommuna er til reiðar at ganga á odda í royndunum at forða fyrri eini tilíkari ússaligari gongd. Bæði tí, at vit hava neyðuga viljan til tess, og tí at útisetakanningarnar geva greiða ábending um, at møgulegir tilflytarar at kalla bert vilja

búgva í høvuðsstaðnum, sum millum føroyskar kommunur minnir teir mest um útlendsku stórbýirnar. Vit mugu minnast til, at høvuðsstaðurin í hesi støðu ikki kappast við aðrar føroyskar kommunur, men við útlendskar metropolar sum Keyþmannahavn, Árhús, Reykjavík, Stockholm ella London, har nógvir føroyingar trívast væl og standa seg væl við góðum størvum.

Okkum nýtist eina samlaða strategiska vakstrarætlan fyrri høvuðsstaðin. Vit ynskja eitt tætt samstarv við vinnuna, nýskaparumhvørvin, arbeiðsmarknaðin, útbúgvingar og granskingarstovnar, mentanarlívið og onnur. Vit hava seinastu mánaðirnar fyrireikað ætlanina við at savna betri vinnuhagtøl, gjørt trivnaðarkanningar, tikið lut í útisetakanningum, verið við á JobMatch í Keyþmannahavn og á annan hátt.

Endamálið er, at fleiri og fleiri av talentunum skulu hittast og virka í tí alsamt meira dynamiska føroyska høvuðsstaðnum – øllum landinum at gagni.

»Vit kappast ikki við aðrar føroyskar kommunur, men við útlendskar metropolar, har nógvir føroyingar trívast væl og standa seg væl við góðum størvum«

